

byere i B tilsammen have været anslaaede til en Indtægt af 180,400 Rd., medens de 99 største indenbys Stattebyere i A tilsammen kun have været anslaaede til en Indtægt af 149,000 Rd. Dette kan efter Alt, hvad der har været Udvalget bekjendt om disse Byers økonomiske Forhold, ikke antages at være rigtigt, og da Ansættelserne fra B nærmest stemme med, hvad der er kommet fra de andre større Kjøbstæder, er der mest Grund til at antage, at denne Ansættelse, naar undtages, at man formodentlig har medtaget vel mange af de smaa Skatbyere, har været den rigtigste, hvorimod man i A uden Tvivl har anlagt for lav en Maalestok for Skatbyernes Indtægter. Da det Samme rimeligvis har været Tilfældet med flere af de Kjøbstæder, som have faaet en høi Skatteprocent, kan Udvalget ikke tilraade uden foregaaende kritisk Behandling af Sagen at fastsætte det Beløb, som hver Kjøbstad skal svare, eller nogen Del deraf i Forhold til den ved sidste Mars Krigsskattansættelse beregnede Skatindtægt, og herved sætte en Præmie for dem, som have ansat denne for lavt. Men naar en saadan kritisk Behandling for de enkelte Kjøbstæders Vedkommende har fundet Sted, vil der dog ganske sikkert i disse Angivelser kunne findes meget værdifulde Momenter for Skattens retfærdige Fordeling imellem Kjøbstæderne. Udvalget skulde derfor foreslaae at henvise Fordelingen af den ene Trediedel af det Kjøbstæderne tildelte Beløb til Indenrigsministeriet, og derimod at lade Fordelingen af $\frac{1}{3}$ efter de kommunale Indtægter udgaae. Thi hvor viligt det end skal indrømmes, at mangen Kommunes blomstrende Tilstand giver sig tilkjende ved en rundelig Anvendelse af Midler til Erhvervelsen af kommunale Goder, kan det paa den anden Side ikke nægtes, at store kommunale Udgifter ogsaa netop kunne være en Følge af Næringsløshed og Fattigdom i Kommunen, og dette Hensyn bør derfor heller ikke tages uden efter foregaaende kritisk Behandling. Naar Fordelingen af denne Trediedel altsaa henvises til Indenrigsministeren, vil han være istand til ogsaa at give det sidstnævnte Hensyn den Vægt, som det i det enkelte Tilfælde maatte fortjene, og lade det ude af Betragt-

ning; hvor det maatte antages ikke at kunne bidrage til en retfærdig Fordeling af Skatten.

Fra Landkommunerne ere Indberetningerne ikke slet saa fuldstændige som fra Kjøbstæderne, idet enkelte Kommuner aldeles have misforstaaet det meddelte Schema, saa at den indsendte Indberetning ikke kan benyttes. Dette er dog kun Tilfældet med 6 eller 7 Kommuner, og i det Mindste en Del af Oplysningerne omfatte saaledes alle øvrige Kommuner i Vernes Amtsradskreds, tilsammen 492. Disse 492 Kommuner havde tilsammen den 1ste Februar 1860 et Indbyggertal af 622,695, og af disse har ved den foretagne Rigning 66,059 eller 10,6 pCt. været ansatte til Skat. Alle de Skattepligtiges Indtægter have tilsammen været anslaaede til 40,657,490 Rd., hvilket er 615 Rd. i Gjennemsnit for hver Skattepligtig. Dette er vel noget høiere end Gjennemsnitsindtægten for de Skattepligtige i Kjøbstæderne, men det maa herved erindres, at disses Tal i Forhold til Folkemængden er $1\frac{1}{2}$ Gange saa stort som de Skattepligtiges i Landkommunerne. Ogsaa have de Medsættelser, som efter Lovens forskellige Paragrafer, navnlig § 6, skulle finde Sted i den anslaaede Indtægt for at udfinde den egentlige Skatteindtægt, forholdsvis været betydeligere i Landkommunerne, saa at Skatteindtægten i de nævnte 492 Kommuner tilsammen kun har udgjort 32,710,659 Rd. eller i Gjennemsnit 495 Rd. for hver Skattepligtig; den har altsaa været noget mindre end i Kjøbstæderne.

12 af disse Kommuner have ikke indberettet, hvor stort det Skattebeløb er, som de i Henhold til Lovens § 5 have lignet paa de Skattepligtige. De øvrige 480 Kommuner, hvis samlede Skatteindtægt var 31,796,913 Rd., have tilsammen lignet et Beløb af 899,600 Rd., hvilket udgjør 2,88 eller omtrent 2 $\frac{1}{2}$ pCt. Foraa vidt det altsaa har været Lovens Hensigt saa nær som muligt ogsaa at paalægge Landbefolkningen en Indkomstskat af 3 pCt., vil det sees, at den i det Hele temmelig nær har naaet sin Hensigt. Undersøger man derimod, hvorledes Forholdet har været i de enkelte Kommuner, seer man, at dette paa mange enkelte Steder ingenlunde har været Tilfældet; i flere Kommuner har man kun behøvet at ligne $\frac{1}{2}$